

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Kritika i moć medija**". Rad ima **13 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

УВОД

Медији играју значајну улогу у данашњем друштву обезбеђујући, на различите начине, широк опсег информација. Они снажно утичу на ставове у заједници, на веровања и понашање, и играју виталну улогу у политици, економији и друштвеној пракси. Медији продиру у све сфере друштва - у политику, економију, културу, науку, спорт, свакодневни живот. Они свугде имају посла и не делују само на осећања и мишљења људи. Они демонстрирају власт над њима, и то диктаторску власт. Ова власт се остварује различитим каналима. Средства масовних комуникација постају све више информативна и формативна. Мноштво информација захтевало је прилагођавање и селекцију, што је омогућавало и манипулацију. Информација је, наједанпут, у пуном смислу, постала темељ социјалне моћи. У ситуацији изложености на милост и немилост деперсонализованим информацијама, појединац почиње тражити ослонац у другоме, некога, ко може бити ослонац у контрадикторном свету са којим је суочен. Он постаје све зависнији од медија и информације коју од њих добија. Иако су те информације секундарне, оне за њега постају примарне и основне.

Свет за појединца није више само његова породица и територија; он је наједанпут постао грађанин света, али са личношћу која је још увек примерна ужим локалним оквирима. Смисао се тражи и налази у ономе што дају други, а појединац постаје манипулативни објект.

Медији се често називају "четврта сила" у држави (поред егзекутивне, легислативне и јурисдиктивне), а модерне демократије се називају "медијске демократије". Слободно мишљење и слободно изражавање мишљења у уској вези са слободом окупљања и слободом уједињавања, као и са слободом штампе и електронских медија. Ове слободе своју политичку тежину и значење добивају чињеницом да се без њих не би могло реализовати право слободног образовања јавног мишљења. Јер, појединац не може ни у ком случају деловати само као појединац, он у првом реду не може свом мишљену дати неку тежину нити га може изразити, тзв. пропагандом "од уста до уста". Његово мишљење постаје политичко, само ако он искористи летке, новине, радио и телевизију да би то своје мишљење представио широј јавности.

У модерним државама без овог инструмента масовне комуникације не може се уопште водити политичка расправа. Тако да индивидуално право да се учествује у процесу образовања јавног мишљења следи и настојање да се средства масовне комуникације држе што даље од државног утицаја.

Већ дуго времена медији нису само посредници који преносе неки садржај, већ су заправо оформили властиту социјалну средину и постали део нашег властитог природно-уметничког окружења. Они су пријатељи, непријатељи, обожавани, омражени... о њима причамо као да су људи, дајемо им надимке; они нас узнемиравају, љуте, према њима смо пристојни... Од њих очекујемо јако пуно, преносе нам неко знање, представљају забаву.

МЕДИЈИ

Медији су термин који се користи да би се означиле оне структуре у друштву које постоје да би комуницирале са широм јавношћу. Термин медији се почео користити

1920 тих година са проширењем присуства радија и новина које су те деценије почеле да достижу далеко већу јавност (на државним нивоима). Негативне конотације медија се вежу углавном за стварајње културе друштвеног истомишљеништва у којима групе у друштву постају више подложне медијским манипулацијама.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com